

سبک‌های دل‌بستگی، فرآیندهای تعامل زناشویی و رضایت زناشویی: مدل معادلات ساختاری (برآزش مدل خانواده درمانی)

مختار عارفی^۱

هیأت علمی گروه روان‌شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد کرمانشاه

فرشاد محسن زاده

استادیار گروه مشاوره، دانشگاه خوارزمی، تهران

دریافت مقاله: ۹۱/۳/۹ پذیرش مقاله: ۹۱/۷/۵

چکیده

هدف: هدف اصلی پژوهش حاضر بررسی ماهیت رابطه‌ی سبک‌های دل‌بستگی و فرآیندهای تعامل زناشویی (صمیمیت جنسی، مدیریت تعارض، ارتباط) و رضایت زناشویی ب است که از فنون معادلات ساختاری بهره می‌گیرد.

روش: این مطالعه از نوع همبستگی بوده و از میان والدین دانش آموزان مدارس ابتدایی و راهنمایی شهر کرمانشاه تعداد ۱۰۴ نفر (۱۵۰ مرد، ۲۶۰ زن) به شیوه‌ی نمونه‌گیری خوشه‌ی چندمرحله‌ای انتخاب شدند. شرکت-کنندگان مقیاس تجربه‌ی روابط نزدیک، مقیاس سازگاری زناشویی (اسپاینر، ۱۹۷۶) و پرسشنامه‌ی انریچ (اولسن و همکاران، ۱۹۸۷) را تکمیل کردند.

یافته‌ها: نتایج نشان دادند که سبک دل‌بستگی اجتنابی به طور مستقیم و معنادار بر رضایت زناشویی اثر (منفی) دارد. دو سبک دل‌بستگی اجتنابی و اضطرابی به واسطه‌ی فرآیندهای تعامل زناشویی غیرمستقیم بر رضایت زناشویی اثر معنادار دارند. سه فرآیند تعاملی صمیمیت جنسی، مدیریت تعارض و ارتباط به طور مستقیم (ثبت) بر رضایت زناشویی اثر دارند.

نتیجه‌گیری: فرآیندهای صمیمیت جنسی، مدیریت تعارض و ارتباط به عنوان میانجی‌گر رابطه‌ی سبک‌های دل‌بستگی و رضایت زناشویی عمل می‌کنند و در مداخلات زناشویی می‌توانند آماج درمانی، مشاوران خانواده قرار گیرند.

کلید واژه‌ها: سبک‌های دل‌بستگی، صمیمیت جنسی، مدیریت تعارض، ارتباط، رضایت زناشویی

مقدمه

پژوهش‌های گوناگون تأییدکرده‌اند افراد موقعي که ازدواج می‌کنند عموماً شادتر و سالم ترهستند(گاتمن^۱، ۱۹۹۴؛ وايت^۲، ۱۹۹۴). در حالی که به نظر می‌رسد ازدواج رابطه‌ای بسیار دلنشیان است، لیکن آمارهای فزاینده‌ی طلاق از آن حکایت می‌کند که رضایت زناشویی آسان به دست نمی‌آید یا دست کم همراه با مشکلات گوناگونی است. آمارهای منتشر شده در داخل کشور نسبت طلاق را ۱۲/۵ درصد اعلام کرده‌اند، یعنی به ازای هر ۷ ازدواج یک طلاق روی می‌دهد (سایت سازمان ثبت احوال، ۱۳۹۰).

هرچند مطالعه‌ی رضایت زناشویی پیشینه‌ی طولانی و مستندی دارد، آمارهای طلاق - همچنان که ذکر شد - حاکی از آن است که دانش ما در مورد شیوه‌های رسیدن به رضایت زناشویی و حفظ آن در سطحی بسته و اطمینان از موفقیت زناشویی، بسیار اندک است. به لحاظ تاریخی بیشتر پژوهش‌ها درباره‌ی رضایت زناشویی، روابط خطی ساده بین متغیرها را بررسی کرده‌اند. از جمله بر رابطه‌ی بین تعاملات زناشویی و رضایت زناشویی(کردک، ۱۹۹۵)، ویژگی‌های شخصیتی با رضایت زناشویی(لارسون و هولمن^۳، ۱۹۹۴) باورهای ناکارامد شخصی با رضایت زناشویی(کردک، ۱۹۹۷)، سبک‌های دلیستگی و رضایت زناشویی(کولینز^۴، ۲۰۰۸) تمرکز شده است. گرچه پژوهش‌های موجود در پی برآورد میزانی از واریانس رضایت زناشویی بوده‌اند، وجود مطالعاتی که در قالب مدل‌های پیچیده به تبیین ارتباط عوامل چندگانه با رضایت زناشویی بپردازند، ضروری است.

فرایندهای تعاملی و رضایت زناشویی: مکی و ابرین^۵، (۱۹۹۵)، در مطالعه‌ی «ازدواج‌های پایدار» ازدواج را فرآیندهای توصیف می‌کنند که در دوره‌ی جوانی به وقوع می‌پیوندد و به فرآیندهای تعامل زناشویی منجر می‌شود. فرآیندهای تعامل زناشویی رفتارهایی هستند که هم در بافت رابطه تحقیق می‌یابند و هم بر پویایی‌هایی بین فردی، که در رابطه به تکامل می‌رسند و بر رضایت زناشویی اثر می‌گذارند. این مؤلفان پنج فرآیند تعاملی زیر را مشخص می‌کنند: (الف) تحدید تعارض^۶ (ب) تصمیم‌گیری مشارکتی (ج) کیفیت ارتباط (د) صمیمیت جنسی و روان‌شناختی (ه) ارج نهادن به اعتماد، احترام، درک همدلانه و مساوات. لویس و اسپاینر(لویس و اسپاینر، ۱۹۷۶، نقل شده در روسن-گرندون، میرس و هبیتی^۷، ۲۰۰۴) در کار خوبی سه فرایند تعامل زناشویی یعنی: توافق^۸، هم‌بستگی^۹ و ابراز عاطفی تمرکز کردند. پژوهشگران مختلف ترکیب‌های گوناگونی از تعاملات زناشویی را بررسی کرده‌اند. مکی و ابرین(۱۹۹۵) پنج فرایند، لویس و اسپاینر(۱۹۷۶) سه و روسن-گرندون، میرس و هبیتی(۲۰۰۴) هشت فریند تعاملی را مفهوم‌سازی کرده‌اند. از میان فرآیندهای تعامل زناشویی سه فرایند ارتباط،

¹. Gottman

². White

³. Larson & Holman

⁴. Collins

⁵. Mackey & O' Brien

⁶. containment conflict

⁷. Rosen –Grandon, Myers, & Hattie

⁸. consensus

⁹. cohesion

مدیریت تعارض و صمیمیت جنسی ارتباط قوی تری با رضایت زناشویی داشته اند. لاورنس^۱ و همکاران (۲۰۰۸) نقل شده در بلاک^۲ و همکاران، (۲۰۱۰) با مروری جامع بر ادبیات روابط صمیمی در بین رشته‌های گوناگون (روان‌شناسی اجتماعی و بالینی، مطالعات ارتباط، مطالعات خانواده و جامعه‌شناسی) سه نوع رفتار دوتایی را به عنوان عوامل بالقوه خطرآفرین یا حفاظت‌کننده شناسایی کرده اند: ۱) مهارت‌های ارتباط (۲) مدیریت تعارض (۳) صمیمیت جنسی. لویس و اسپانیر^۳ (۱۹۷۹) با مرور پژوهش‌های سه دهه‌ی ۱۹۵۰ تا ۱۹۷۰ نتیجه گرفتند که مهارت‌های ارتباطی به طور مثبتی با کیفیت ازدواج مرتبط هستند. پژوهش‌های بعدی نظری (مارکمن^۴، ۱۹۹۱؛ اسمیت، ویویان و اولبری^۵، ۱۹۹۱؛ گاتمن، ۱۹۹۴) نشان دادند که الگوهای ارتباطی فعلی ملاک معتبری برای تمایز تمایز بین زوج‌های درمانده و غیردرمانده است. پژوهش‌ها نشان می‌دهد زوج‌هایی که به شیوه‌ی مصالحه تعارضات خویش را حل می‌کنند، رضایت زناشویی بیشتری را گزارش کردند (آبراهام و براین^۶، ۲۰۰۰؛ حسینی نسب و همکاران، ۱۳۸۸). پژوهش‌ها نشان می‌دهد که سطوح بالای رضایت جنسی با کیفیت و پایداری بیشتر روابط جنسی هم‌بسته است (اسپریچر و کیت^۷، ۲۰۰۴). همچنین هاسپیروک و فهر^۸ (۲۰۰۲) در مطالعه‌ی تحلیل عامل نشان دادند رضایت جنسی یک مؤلفه‌ی عمدی مدل کیفیت رابطه‌ی زناشویی است.

سبک‌های دل‌بستگی و رضایت زناشویی: نظریه‌ی دل‌بستگی نیز از طریق توجیه اهمیت ارتباط کودک-مراقب به درک اثرات درازمدت تجارب اویله‌ی خانوادگی کمک کرده است. نظریه‌ی دل‌بستگی پیشنهاد می‌کند که ماهیت و کیفیت روابط صمیمی فرد در بزرگسالی قویاً با رویدادهای عاطفی دوران کودکی به‌ویژه ارتباط کودک-مراقب تحت تأثیر قرار می‌گیرد (کولنیز و رید^۹، ۱۹۹۰). سبک‌های دل‌بستگی به عنوان یکی دیگر از متغیرهای درون فردی اثرگذار بر رضایت زناشویی مورد توجه واقع شده است. نتایج عموماً نشان می‌دهد سطوح بالای رضایت زناشویی هنگامی اتفاق می‌افتد که هر یک همسران سبک دل‌بستگی ایمن داشته باشند (تریبیکس^{۱۰} و دیگران، ۲۰۰۴). دیباچی فروشانی و همکاران (۱۳۸۸) دریافتند بین سبک دل‌بستگی ایمن و رضایت زناشویی رابطه‌ی مثبت وجود دارد. نولر و فینی^{۱۱} (۱۹۹۴) دریافتند سبک‌های دل‌بستگی زن و شوهر، به میزان دقتشی که آن‌ها پیام‌های غیرکلامی هم‌دیگر را تفسیر می‌کنند بر ارتباطشان تأثیر می‌گذارند. برای مثال همسری با سبک دل‌بستگی ایمن با بیشترین دقّت و صحت پیام‌های غیرکلامی همسرش را تفسیر می‌کند. این پژوهش‌گران اشاره می‌کنند که افراد با سبک دل‌بستگی ایمن دارای عاطفه تنظیم شده و سبک نایمن دارای عاطفه‌ی کنترل ناپذیر می‌باشند.

¹. Lovrens². Black³. Lewis, & Spanier⁴. Markman⁵. Smith, Vivian, & O'Leary⁶. Abraham & Bruyne⁷. Sprecher & cate⁸. Collins & Read⁹. Treboux¹⁰. Noller & Feeney

سبک‌های دلستگی و فرآیندهای تعاملی: تحوّل و تغییر سبک‌های دلستگی از منظر ماهیت فرآیندهای تعاملی قابل تأمل است. همچنان که پیشتر ذکر شد، روابط سبک‌های دلستگی و رضایت زناشویی به کرات تأیید شده است. از دگر سو پژوهش‌های متعدد رابطه‌ی سبک‌های دلستگی با فرآیندهای تعاملی (از جمله صمیمیت جنسی و شیوه‌های حل تعارض) را تأیید نموده‌اند. در حالیکه سطوح بالای رضایت زناشویی هنگامی اتفاق می‌افتد که هر دو همسر سبک دلستگی ایمن داشته باشند (تریپیکس و دیگران، ۲۰۰۴)، مهارت در صمیمیت جنسی و رضایت از رابطه‌ی جنسی بخش لاینک ازدواج‌های شاد و رضایت بخش است. در بحث راهبردهای دلستگی و رفتار تقرّب‌جویی میکولینسر و شیور^۱ (۲۰۰۷) این‌گونه نظر می‌دهند که افراد دلسته‌ی ایمن در روابط خویش تجارب جنسی مشبت و رضایت جنسی را گزارش کرده‌اند. پژوهش‌هایی چند نشان داده‌اند وجود سبک دلستگی اضطرابی به کاهش رابطه‌ی جنسی می‌انجامد(بیرنbaum^۲ و همکاران، ۲۰۰۷؛ فینی و دیگران، ۱۹۹۹؛ فینی و نولر، ۲۰۰۴). مرور پژوهش‌ها نشان می‌دهد افراد اجتنابی از فعالیت جنسی با شریک خویش دوری می‌گزینند(فینی، ۲۰۰۰).

پژوهش‌های مختلف رابطه‌ی سطوح تعارض و اختیار شیوه‌ی خاص حل تعارض از روی سبک‌های دلستگی را بررسی نموده اند. کوبک و دیومیلر^۳ (۱۹۹۴) بیان می‌دارند موقعیت‌های متعارض و تنفس‌زا به خوبی سبک‌های دلستگی فرد را فعال می‌سازد و در موقع برخورد با تعارض سبک دلستگی فرد آشکار می‌گردد. پژوهش‌های متعدد رابطه‌ی سبک‌های دلستگی و شیوه‌ی حل تعارض را تأیید نموده‌اند. افرادی که سبک‌های دلستگی ایمن، تعارض خویش را به بحث می‌گذارند (کریزی و لید، ۲۰۰۵؛ کولینز و دیگران، ۲۰۰۶؛ پیستول و آریکل^۴، ۲۰۰۳). بر خلاف افراد با دلستگی ایمن، افراد دلسته‌ی نایمین در تعارضات کاملاً مقاوم برخورد می‌کنند(کریزی و لید^۵، ۲۰۰۵)، در واقع هم افراد دلسته‌ی اجتنابی و هم اضطرابی سطوح بالای منفی کاری را در طیب حل تعارض گزارش کرده اند (کریزی، کیرشو و بوستون^۶، ۱۹۹۹ نقل شده در کولینز و دیگران، ۲۰۰۶). به طور ویژه افراد با سبک دلستگی اجتنابی در تعارضات سلطه جویانه برخورد می‌کنند و تمایل دارند هر چه سریع‌تر بحث را خاتمه دهند (کریزی و لید، ۲۰۰۵)، افراد اضطرابی در موقع تعارض با همسر خویش، سطوح بالای سطیزه جویی(کریزی و لید، ۲۰۰۵)، سرزنش، تهدید و منفی کاری(فینی، نولر، ۲۰۰۴) را به کا می‌گیرند.

¹. Mikulincer & Shaver

². Birnbaum

³. Kobak & Duemmler

⁴. Pistole & Arricale

⁵. Creasy & Ladd

⁶. Kershaw & Boston

بر اساس مرور فشرده‌ی ادبیات رضایت زناشویی یک مدل مفهومی پیشنهاد می‌شود که فرض می‌کند رابطه‌ی سبک‌های دلبستگی با رضایت زناشویی را سه فرآیند تعامل زناشویی (مدیریت تعارض، ارتباط و صمیمیت جنسی) میانجی خواهد کرد، هر چند رابطه‌ی مستقیم خود همین متغیرها با رضایت زناشویی به خاطر نتایج متفاوت و گاه متناقض مورد نظر خواهد بود. از طرف دیگر آن‌چه انجام این پژوهش را ضروری ساخت آمار بالای طلاق در شهر کرمانشاه در سال ۱۳۹۰، که به ازای هر ۶ ازدواج ۱ طلاق ثبت شده است (سایت سازمان ثبت احوال، ۱۳۹۰) و کمبود پژوهش‌هایی در داخل کشور که روابط رضایت زناشویی با سبک‌های دلبستگی را در قالب مدل معادلات ساختاری بررسی کرده باشند (عموماً به روابط رگرسیونی بسته شده است).

از این رو سؤالی که وجود دارد این است آیا سبک‌های دلبستگی مستقیماً با رضایت زناشویی رابطه‌دارند یا از طریق اثرگذاری بر فرآیندهای تعاملی چنین رابطه‌ای شکل می‌گیرد و این که چگونه فرآیندهای تعاملی زناشویی رابطه‌ی سبک‌های دلبستگی با رضایت زناشویی را میانجی خواهد کرد؟ به منظور آزمون مفروضه‌های نظری این مدل چندین نوع ارزیابی در این پژوهش انجام خواهد شد: (۱) پیش‌بینی رضایت زناشویی بر اساس سبک‌های دلبستگی، و فرآیندهای تعامل زناشویی (۲) نقش واسطه‌ای فرآیندهای تعاملی در روابط سبک‌های دلبستگی با رضایت زناشویی.

فرضیه‌های پژوهش: سبک‌های دلبستگی به طور مستقیم می‌توانند رضایت زناشویی را پیش‌بینی کنند. فرآیندهای تعاملی به طور مستقیم می‌توانند رضایت زناشویی را پیش‌بینی کنند. سبک‌های دلبستگی به طور غیر مستقیم به واسطه‌ی عامل ارتباط می‌توانند رضایت زناشویی را پیش‌بینی کنند. سبک‌های دلبستگی به طور غیر مستقیم به واسطه‌ی صمیمیت جنسی می‌توانند رضایت زناشویی را پیش‌بینی کنند. سبک‌های دلبستگی به طور غیر مستقیم به واسطه‌ی مدیریت تعارض می‌توانند رضایت زناشویی را پیش‌بینی کنند.

روش

با توجه به این که هدف پژوهش حاضر ارزیابی مدل پیش‌بینی رضایت زناشویی بود و سعی شد ماهیت رابطه‌ی متغیر پیش‌بین (سبک‌های دلبستگی) و متغیر ملاک (رضایت زناشویی) با میانجی‌گری فرآیندهای تعاملی (صمیمیت جنسی، مدیریت تعارض و ارتباط) مشخص شود، روش پژوهش پیمایشی و از طرح نوع هم-بستگی است. جامعه‌ی آماری پژوهش حاضر شامل زنان و مردان متأهل کرمانشاهی بودند که در سال ۱۳۹۰ در شهر کرمانشاه زندگی می‌کردند و دارای حدائق یک فرزند بودند و ازدواج آنها ازدواج مجدد نبا. به منظور تعیین نمونه از شیوه‌ی نمونه‌گیری خوشه‌ای استفاده شد. افراد نمونه والدین دانش آموزان مدارس ابتدایی و راهنمایی مدیریت آموزش و پرورش ناحیه‌ی یک شهر کرمانشاه بودند. برای شناسایی افراد از تعداد ۲۷ مدارس ابتدایی و ۲۶ راهنمایی پسرانه ناحیه‌ی یک، تعداد ۵ مدرسه ابتدایی و ۵ مدرسه راهنمایی به قید قرعه و تعداد ۱۰ کلاس ابتدایی و ۱۰ کلاس راهنمایی به طور تصادفی انتخاب شدند. با هماهنگی مدیر مدرسه اولیای دانش آموزان هر مدرسه در جلسه‌ای به مدرسه دعوت شدند و افرادی که از قبل ازدواجی دیگر نکرده و هم اکنون نیز در متارکه یا

در حال طلاق نبودند و داولطلب به همکاری بودند، انتخاب می‌شدند. بر این اساس تعداد نمونه ۴۵۰ نفر زن و مرد تعیین گردید. که در نهایت اطلاعات تعداد ۴۱۰ نفر (۱۵۰ مرد، ۲۶۰ زن) وارد تجزیه و تحلیل شدند.

ابزارها: مقیاس سازگاری زناشویی^۱ (توسّط اسپاینر ۱۹۷۶) به عنوان نسخه اصلاحی مقیاس سازگاری زناشویی لاک-والیس^۲ معروفی شد. این ابزار ۳۲ سؤالی روایی محتوایش توسیط هیأتی سه نفره از داوران تأیید شد و روایی ملاکی آن با قدرت تشخیصش در جداسازی افراد متأهل از مطلقه، متأهل از زندگی مشترک، همجنس-گرا از دگرجنس خواه و تفاوت‌های زوج‌های بچه دار از بدون فرزند تأیید گردید (اسپاینر، ۱۹۸۹). روایی سازه از طریق استفاده از آن در بیش از ۱۰۰۰ مطالعه و روایی همگرای آن به واسطه‌ی رابطه اش با مقیاس سازگاری زناشویی لاک-والیس (۲۰۰۸۶) مورد تأیید واقع شده است (فوورس^۳، ۱۹۹۰). در این پژوهش ضریب آلفای همسانی درونی برای کل مقیاس در نمونه ۴۱۰ نفری ۰/۸۴۴ به دست آمد.

پرسشنامه‌ی اتریج: پربارسازی و تقویت رابطه، ارتباط و خشنودی:^۴ پرسشنامه‌ی اتریج توسّط اولسون، فورنیر و دارکمن^۵ (۱۹۸۲) نقل شده در ثایی، (۱۳۸۷) تدوین شده است و شامل ۱۱۵ ماده می‌باشد، که از ۱۲ خرده مقیاس تشکیل یافته است. پاسخ به ماده‌ها به روش لیکرت و به صورت ۵ گزینه‌ای (کاملاً موافق تا کاملاً مخالفم) است. نمره گذاری این پرسشنامه به ترتیب ۱، ۲، ۳، ۴، ۵ است. به علاوه، تعدادی از ماده‌ها به صورت معکوس نمره‌گذاری می‌شوند، و حداقل و حداقلتر نمره به ترتیب ۴۷ و ۲۳۵ است. اولسون و همکاران (۱۹۸۲) ضریب آلفای کرونباخ این پرسشنامه را ۰/۹۲ به دست آورند، که بیانگر همگونی ماده‌های این ابزار اندازه‌گیری است (ثایی، ۱۳۸۷). در این پژوهش ضریب پایایی آلفای کرونباخ پرسشنامه رضایت زناشویی در کل نمونه ۰/۹۰ به دست آمد، از پرسشنامه‌ی اتریج برای فرآیندهای تعامل زناشویی خرده مقیاس های (۱) مدیریت تعارض، (۲) صمیمیت روان‌شناختی و جنسی و (۳) ارتباط و برای رضایت زناشویی خرده مقیاس رضایت زناشویی به کارگرفته شدند.

فرآیندهای تعامل زناشویی: در این پژوهش فرآیندهای تعامل زناشویی شامل مدیریت تعارض، صمیمیت جنسی و ارتباط بودند. تعاریف عملیاتی برای این سه فرآیند با استفاده پرسشنامه ایتریج فراهم شد. مدیریت تعارض. سؤال‌های این خرده‌مقیاس، پذیرا بودن و تمایل فرد در حل تعارض را به طور سازنده نشان می‌دهند. زوج‌هایی که نگرش واقع بینانه ای نسبت به تعارضات رابطه‌ای دارند عموماً شیوه‌ای کارآمد را برای حل مشکلات پیش می‌گیرند (اولسن و دیگران، ۱۹۸۲، نقل شده در ثایی، ۱۳۸۷). ضریب آلفای همسانی درونی برای عامل حل تعارض ۰/۷۵ در یک نمونه ۱۳۴۴ نفره گزارش شده است. پایایی به شیوه‌ی آزمون-بازمودن در نمونه‌ای ۱۱۵ نفره بعد از چهارهفته ۰/۹۰ به دست آمد است. در این پژوهش ضریب آلفای همسانی درونی برای این خرده مقیاس در نمونه ۴۱۰ نفری ۰/۷۴۲ به دست آمد.

¹. dyadic adjustment scale

². Locke.Wallace

³. Fowers

⁴. ENRICH: Erriching and Nurturing Relationship Issues, Communication and Happiness

⁵. Olson, Fornier & Druckman

صمیمیت جنسی. سومین خرده مقیاسی که از مقیاس اینریچ استفاده شده "رابطه‌ی جنسی" است. این خرده-مقیاس راحتی در بیان عواطف، راحتی در بحث درباره مسائل جنسی، نگرش نسبت به رفتارهای جنسی و عمل جنسی را منعکس می‌کند. ضریب آلفای همسانی درونی این خرده-مقیاس $.48/4$ و ضریب پایایی آزمون-بازآزمون در میان $672/6$ زوج برآورد شده است. در این پژوهش ضریب آلفای همسانی درونی برای این خرده-مقیاس در نمونه $410/4$ نفری $.83/0$ به دست آمد.

ارتباط. در خرده مقیاس ارتباط اینریچ، ماده‌ها بر موارد زیر تمرکز دارند^(۱) توانایی همسران در میان نهادن باورها و عواطف با همدیگر^(۲) درک فزاینده از چگونگی برقراری ارتباط همسر^(۳) داشتن ارتباطی مؤثر با همسر. ضریب آلفای همسانی درونی $.68/0$ گزارش شده و پایایی آزمون-بازآزمون $.90/0$ به دست آمده است(اولسن و دیگران، ۱۹۸۲، نقل شده در ثابی، ۱۳۸۷). در این پژوهش ضریب آلفای همسانی درونی برای این خرده-مقیاس در نمونه $410/4$ نفری $.81/0$ به دست آمد.

رضایت زناشویی. برای سنجش متغیر ملاک از مجموع نمرات خرده-مقیاس رضایت زناشویی مقیاس سازگاری زناشویی اسپاینر و خرده-مقیاس رضایت زناشویی پرسشنامه اینریچ استفاده شد. اسپاینر^(۴) برای این خرده-مقیاس دامنه‌ای از ضرایب آلفا ($.94/0$ - $.77/0$) و میزان پایایی آزمون-بازآزمون $.92/0$ را بعد از ۱۱ هفته گزارش کرد. در این پژوهش ضریب آلفای همسانی درونی برای این خرده-مقیاس در نمونه‌ی $410/4$ نفری $.81/0$ به دست آمد. برای خرده-مقیاس رضایت زناشویی اینریچ ضریب آلفای همسانی درونی $.81/0$ و نمره‌ی پایایی آزمون-بازآزمون $.86/0$ گزارش شده است(اولسن و دیگران، ۱۹۸۲). در این پژوهش ضریب آلفای همسانی درونی برای این خرده-مقیاس در نمونه‌ی $410/4$ نفری $.83/2$ به دست آمد.

مقیاس تجربه‌ی روابط نزدیک^(۱) (ECR). ابزاری که برای اندازه‌گیری سبک‌های دلستگی به کار برده شد، مقیاس تجربه‌ی روابط نزدیک بود که توسط برنن^۲، کلارک و شیور در سال $1998/1998$ طراحی شده است. این ابزار بر مبنای نظریه‌ی بارثولومیو در زمینه‌ی سبک‌های چهارگانه‌ی دلستگی طراحی شده است. این پرسشنامه بر اساس پژوهش‌های قبلی اعتبار خوبی آلفای کربنباخ $.89/0$ تا $.94/0$ را کسب کرده است و طی سه هفته بازآزمایی ضریب اعتبار $.90/0$ تا $.95/0$ برای آن گزارش شده است. همچنین این پرسشنامه از یک روایی سازه‌ی قوی برخوردار است (برنن و دیگران، $1998/1998$). فرم کوتاه ECR شامل 12 ماده از نسخه‌ی اصلی (36 ماده ای) است. وی^(۳) و همکاران ($2007/2007$) مدعی هستند طی 6 مطالعه‌ی جداگانه یک ساختار عاملی پایدار هسمانی درونی قابل قبول، پایایی آزمون - بازآزمون و روایی سازه را برای فرم کوتاه به دست آورده‌اند و خصیصه‌های روان-سنجه‌ی آن با نسخه‌ی 36 ماده ای برابری می‌کند فرم کوتاه دارای 6 ماده برای سبک دلستگی اجتنابی و 6 ماده برای سبک دلستگی اضطرابی است. ضرایب آلفای هسمانی درونی از $.77/0$ تا $.86/0$ برای خرده-مقیاس اضطراب و $.87/0$ تا $.89/0$ برای خرده-مقیاس اجتناب به دست آمده، پایایی آزمون - بازآزمون مناسبی (اجتناب و اضطراب $.80/0$ تا $.83/0$) طی یک ماه نیز حاصل شد. شواهد برای روایی سازه نشان داد ارتباط مثبتی بین

¹. The experience in close relationship scale². Brennan³. wei

دلستگی اضطرابی و اطمینان طلبی مفترط^۱ وجود دارد. همچنین بین سبک دلستگی اجتنابی فرم کوتاه با ترس از صمیمیت و راحتی در خود افشایی، رابطه منفی وجود داشت. از طرف دیگر بین هر دو سبک اجتنابی-اضطرابی با درماندگی روان‌شناختی ارتباط مثبت گزارش شده است (وی و دیگران ۲۰۰۷). در این پژوهش ضریب آلفای همسانی درونی برای دو خرده مقیاس اجتنابی و اضطرابی در نمونه ۴۱۰ نفری به ترتیب ۰/۷۸۵ و ۰/۵۰۱ به دست آمد.

به منظور رعایت اصول اخلاقی در هنگام اجرای پرسش نامه‌ها به شرکت کنندگان اعلام شد از طریق تلفن و ایمیل می‌توانند از نتایج کلی و فردی پرسش نامه‌ها اطلاع داشته باشند.

یافته‌ها

میانگین سنی شرکت کنندگان ۳۲/۵۲ با انحراف استاندارد ۰/۰۶ سال بود. میانگین سنی ۲۳ تا ۵۵ سال بود. میانگین سنی و انحراف استاندارد زن و مرد به ترتیب ۷/۰۶ و ۶/۰۴ (۲۳/۴۱) با انحراف استاندارد ۰/۲۵ و ۰/۲۳ بود. گزارش شد. میانگین سنی افراد در موقع ازدواج ۶۲/۵ درصد شرکت کنندگان در موقع اجرای پرسش نامه‌ها دارای یک فرزند و کمتر از یک درصد چهار و بیش از چهار فرزند داشتند. ۴۴/۹ درصد از افراد دارای تحصیلات دبیلم یا زیر دبیلم؛ ۵۱/۶ درصد، کارآئی یا کارشناسی و ۳/۵ درصد تحصیلات کارشناسی ارشد و بالاتر داشتند. ۳۲/۹ درصد شرکت کنندگان دارای شغل دولتی؛ ۲۱/۱ درصد شغل آزاد؛ ۴۲/۶ درصد خانه دار و ۳/۵ درصد دانشجو بودند. مذهب ۹۱/۹ درصد از افراد نمونه پژوهش تشیع و ۸/۱ درصد تسنن بود و ۹۰/۳ درصد همسری شیعه و ۹/۷ همسر سنی داشتند. ۶/۹ درصد افراد درآمد ماهیانه‌ی خانواده را زیر ۳۰۰۰۰۰ تومان؛ ۲۸/۹ درصد سطح ۵۰۰۰۰۰-۳۰۰۰۰۰ تومان؛ ۴۳/۵ درصد طبقه ۱۰۰۰۰۰-۱۰۰۰۰۰ تومان و ۲۰/۶ درصد درآمد ماهیانه‌ی بیش از یک میلیون تومان را گزارش نمودند

جدول ۱. شاخص‌های توصیفی متغیرهای پژوهش

متغیرها شاخص‌ها	زمینه زناشویی	تعارض	مدیریت	رضایت	ارتباط	صمیمیت	دلستگی اجتنابی	دلستگی اضطرابی	میانگین
انحراف استاندارد	۱۱/۴۲	۶/۵۲	۳۲/۳۰	۷/۱۱	۷/۲۳	۳۷/۲۵	۱۳/۹۰	۲۳/۰۸	۷۱/۱۶
به منظور آگاهی از میانگین عملکرد و پراکندگی نمرات شرکت کنندگان در هر یک از متغیرها شاخص‌های میانگین، انحراف معیار در کل گروه در جدول ۱ گزارش شده است.	۵/۹۷	۷/۱۱	۳۹/۴۸	۳۷/۲۵	۱۳/۹۰	۲۳/۰۸	۷۱/۱۶	۱۱/۴۲	۶/۲۰

به منظور آگاهی از میانگین عملکرد و پراکندگی نمرات شرکت کنندگان در هر یک از متغیرها شاخص‌های میانگین، انحراف معیار در کل گروه در جدول ۱ گزارش شده است.

جدول ۲. ضرایب همبستگی بین متغیرهای پژوهش

متغیرها	۶	۵	۴	۳	۲	۱
۱. رضایت زناشویی	-	-	-	-	-	-
۲. مدیریت تعارض	-	-	-	-	-	-
۳. صمیمیت جنسی	-	-	-	-	-	-
۴. ارتباط	-	-	-	-	-	-
۵. دلستگی اجتنابی	-	-	-	-	-	-
عدل بستگی اضطرابی	-	-	-	-	-	-

★ : $p < .001$

در جدول ۲ ضرایب همبستگی پرسون مرتبه‌ی صفر دو به دو متغیرهای پژوهش گزارش شده است. نتایج در جدول ۲ نشان می‌دهد بین سبک دلستگی اجتنابی با رضایت زناشویی ($p < .001$) و سبک دلستگی اضطرابی با رضایت زناشویی ($p < .001$) همبستگی منفی معنادار وجود دارد. نتایج حاکی از تأیید این فرضیه در نمونه‌ی کل در جهت پیش‌بینی شده است.

نتایج در جدول ۲ نشان می‌دهد همبستگی‌های بین رضایت زناشویی با فرآیندهای تعاملی تعارض ($p < .001$), $\chi^2 = 466$, صمیمیت جنسی ($p < .001$), $\chi^2 = 79$ و ارتباط ($p < .001$), $\chi^2 = 75$ همه در حد بالا و در جهت پیش‌بینی شده و به طور آماری معنادار بودند. این روابط حاکی از این است که فرآیندهای تعاملی می‌توانند یکی از متغیرهای اساسی در تأمین رضایت زناشویی باشند. به نظر می‌رسد با افزایش صمیمیت جنسی، ارتباط مثبت زوجین و به کارگیری مکانیسم حل تعارض رضایت زناشویی نیز افزایش پیدا می‌کند؛ اما این که آیا فرآیندهای تعاملی صرفاً اثر اصلی بر رضایت زناشویی دارند یا به عنوان یک مکانیسم میانجی بین مجموعه‌ای از متغیرهای مستقل و رضایت‌زناشویی عمل می‌کنند، در قسمت مدل ساختاری به آن خواهیم پرداخت.

آزمون مدل فرضی: همان‌گونه که قبلاً اشاره شد هدف اصلی این پژوهش دستیابی به فهم روشی از چگونگی تأثیر سبک‌های دلستگی، بر رضایت زناشویی به واسطه‌ی فرآیندهای تعاملی است. آزمون مدلی که به این منظور طراحی شده است نشان خواهد داد که آیا اصلی ترین فرضیه‌ی این پژوهش -برازش مدل با داده‌های به دست آمده از نمونه‌ی مورد مطالعه- تأیید خواهد شد؟ اگر چه روابط ساده بررسی شده در قبل بین متغیرهای برخی از نکات را برای ما آشکار کرد اما روابط پیچیده و چندگانه‌ی بین متغیرها می‌تواند از طریق یک مدل ساختاری آشکار شود.

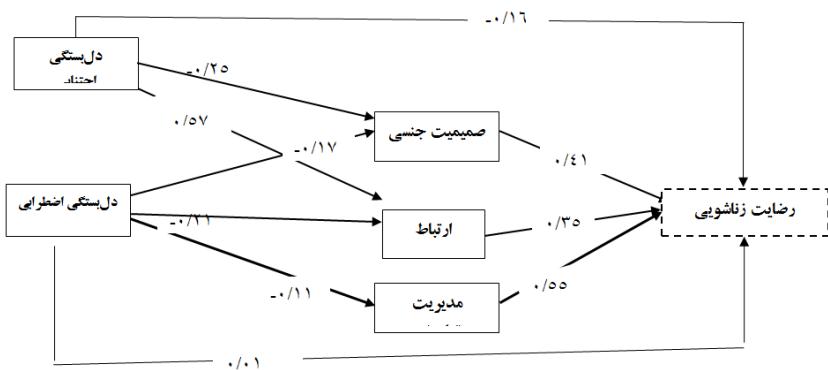
جدول ۳. شاخص‌های نیکویی برازش برای مدل مفروض

RMSR	RMSEA	NNFI	CFI	AGFI	GFI	χ^2 / df	شاخص‌ها	مدل
.0/۱	.0/۲	.۱/۰۰	.۱/۰۰	.۰/۹۶	.۱/۰۰	۱/۱۴۷	۱/۱۴۷	

مدل مفهومی فرضی با داده‌های حاصل از نمونه‌ی مورد مطالعه برازش دارد.

نتایج تحلیل مسیر بر پایه‌ی ماتریس همبستگی بین متغیرها نشان داد که مدل، همان گونه که در شکل ۱ نشان داده شده است، برازش بسیار خوبی با داده‌ها دارد. ارزش شاخص‌های برازش در جدول ۳ ارائه شده است. چهار شاخص CFI، AGFI، NNFI و RMSEA کمتر از ۰/۰۵ هستند. در این مدل سه فرآیند تعاملی به عنوان متغیرهای واسطه‌ای عمل می‌کنند که به خوبی توانسته‌اند بین سبک‌های دلیستگی با رضایت زناشویی نقش واسطه‌ای خود را ایفا کنند. در ادامه، در خصوص روابط فرضی متغیرها بحث می‌شود.

شکل ۱. ضرایب مسیر (بارهای عاملی) استاندارد شده اثرات مستقیم متغیرهای مدل

جدول ۴. اثرهای مستقیم، غیرمستقیم و کل استاندارد متغیرها پیش بین بر روی رضایت زناشویی، تعارض، صمیمیت جنسی و ارتباط

مسیر	اثر مستقیم	غیرمستقیم	اثر کل	
اجتنابی → رضایت زناشویی	* -0/56	* -0/40	-0/16*	
اضطرابی → رضایت زناشویی	-0/18*	-0/19*	0/01	
اجتنابی → صمیمیت جنسی	-0/49*	-0/24*	-0/25*	
اجتنابی → ارتباط	* -0/57	-	* -0/57	
اجتنابی → مدیریت تعارض	-0/33	-0/32	-0/02	
اضطرابی → صمیمیت جنسی	-0/26	-0/09	-0/17*	
اضطرابی → ارتباط	-0/21*	-	-0/21*	
اضطرابی → مدیریت تعارض	-0/23	-0/12	-0/11*	
صمیمیت جنسی → رضایت زناشویی	-	-	0/41*	
ارتباط → رضایت زناشویی	-	-	0/35*	
مدیریت تعارض → رضایت زناشویی	-	-	0/55	

★ : p < 0.001

همچنان که در جدول ۴ آمده، اثر مستقیم دلبستگی اجتنابی به رضایت زناشویی منفی و معنadar $-0.16 = \gamma$ است که در جهت پیش بینی شده قرار دارد و اگر چه بسیار پایین تر اما با ضریب همبستگی ساده بین دو متغیر مطابقت دارد. اثر مستقیم دلبستگی اضطرابی به رضایت زناشویی معنadar نیست ($0.0 = \gamma$) و با همبستگی دو متغیر ناهمخوان است. این ناهمخوانی ممکن است نشانگر این باشد که دلبستگی اضطرابی به طور غیرمستقیم و به واسطه فرآیندهای تعاملی قادر به پیش بینی رضایت زناشویی است. مسیرهای غیرمستقیم دلبستگی اجتنابی $-0.40 = \gamma$ و دلبستگی اضطرابی $-0.19 = \gamma$ به رضایت زناشویی منفی و معنadar هستند. در یک جمع بندی، به نظر می رسد دو سبک دلبستگی به طور مستقیم و غیرمستقیم می توانند واریانس رضایت زناشویی را تبیین کنند. این نتایج به جز در یک مورد (اثر مستقیم دلبستگی اضطرابی به رضایت زناشویی) از فرضیه مدنظر حمایت کرد. در این مدل مسیرهای دیگری وجود داشت که مؤید فرضیه حاضر بود و لازم به توضیح است. اثر مستقیم از دلبستگی اجتنابی به ارتباط $-0.57 = \gamma$ و از دلبستگی اضطرابی به ارتباط $-0.21 = \gamma$ است که هر دو معنadar هستند. اثرهای مستقیم هر دو سبک دلبستگی به صمیمیت جنسی منفی و معنadar است که برای دلبستگی اجتنابی $-0.25 = \gamma$ و برای دلبستگی اضطرابی $-0.17 = \gamma$ می باشد. به علاوه، سبک دلبستگی اضطرابی به طور منفی و معنadar با تعارض $-0.11 = \gamma$ مرتبط است اما سبک دلبستگی اجتنابی اثر مستقیم معنadarی با تعارض ندارد ($0.02 = \gamma$).

بر اساس نتایج در جدول ۴ مسیر مستقیم فرآیند تعاملی ارتباط به رضایت زناشویی $\beta = 0.35 = \beta$ است. این مقدار به لحاظ آماری معنadar و همچنان با ضریب همبستگی ساده بین این دو متغیر است. مسیرهای مستقیم مدیریت تعارض و صمیمیت جنسی به رضایت زناشویی به ترتیب $0.55 = \beta$ و $0.41 = \beta$ و به لحاظ آماری معنadar هستند ($0.01 < p$). این مسیرها نیز با ضرایب همبستگی دو به دو متغیرها ذکر شده در بالا مطابقت دارد.

نتیجه گیری

هدف اصلی پژوهش حاضر، بررسی ماهیت رابطه سبکهای دلبستگی و رضایت زناشویی با میانجی گری سه فرآیند تعاملی ارتباط، مدیریت تعارض و صمیمیت جنسی بود. در بیشتر موارد مدل انتظارات پژوهشگر را برآورده ساخت.

فرضیه نخست پژوهش فرض می کند سبکهای دلبستگی به گونه مستقیم و از خلال فرآیندهای تعاملی به طور غیر مستقیم می توانند رضایت زناشویی را پیش بینی کنند. بر اساس مدل ساختاری به دست آمده مسیر غیرمستقیم سبکهای دلبستگی به رضایت زناشویی معنadar بود. به عبارتی نمرات بالا در دو سبک دلبستگی اجتنابی و اضطرابی باعث کاهش صمیمیت جنسی و درنهایت رضایت زناشویی پایین خواهد شد. در بحث راهبردهای دلبستگی و رفتار تقریب جویی میکولینسر و شیور (۲۰۰۷) این گونه نظر می دهند که افراد دلبسته ایمن در روابط خویش تجارب جنسی مثبت و رضایت جنسی را گزارش نموده اند. فینی و نولر (۲۰۰۴) با بسط موضوع این گونه تبیین می کنند که افراد با دلبستگی ایمن در روابط جنسی راحت تر بوده و با گشاده روبی بیشتر از فعالیت جنسی خویش لذت می برند. در راستای نتایج پژوهش حاضر، پژوهش هایی چند نشان داده اند افراد دارای دلبستگی اضطرابی، با همسر خویش رابطه جنسی پایین و ناخوشایندی را گزارش کرده اند (بیرنبا، ۲۰۰۷؛ فینی دیگران، ۱۹۹۹؛ فینی و نولر، ۲۰۰۴). در مورد افراد با دلبستگی اجتنابی که نظام دلبستگی انفعالی را پیشه

می‌کنند، فرض می‌شود به خاطر ناراحتی از صمیمیت و اجتناب از آن، روابط جنسی آنها، ناخوشایند و ارضان‌کننده خواهد بود (میکولینس و شبور، ۲۰۰۷). نتایج پژوهش حاضر نشان می‌دهد که عامل مهم صمیمیت جنسی به خوبی رابطه‌ی سبک‌های دل‌بستگی و رضایت زناشویی را میانجی می‌کند، این بدان معناست که افراد دل‌بسته مضطرب و اجتنابی، به علت درگیری کمتر در روابط جنسی موجبات نارضایتی زناشویی خویش را فراهم می‌آورند.

نتایج پژوهش حاضر نشان داد سبک‌های دل‌بستگی به واسطه‌ی فرایند تعاملی مدیریت تعارض به طور غیرمستقیم می‌توانند رضایت زناشویی را پیش‌بینی کنند. به عبارتی عامل مدیریت تعارض نیز توانست به طور معناداری در رابطه‌ی میان سبک‌های دل‌بستگی و رضایت زناشویی وساطت کند. نتایج پژوهش حاضر نشان داد مدیریت تعارض از طرفی با هر دو سبک دل‌بستگی اجتنابی و اضطرابی رابطه‌ی منفی معنادار و از طرف دیگر حاضر رابطه‌ی منفی مدیریت تعارض و سبک‌های دل‌بستگی نایمن را گزارش نموده‌اند (کولینز و دیگران، ۲۰۰۶؛ پیستول و آریکل^۱، ۲۰۰۳). کریزی و لید^۲ (۲۰۰۵) این گونه بحث می‌کنند افراد با دل‌بستگی نایمن به همان اندازه که تعارض را یک تهدید بدانند، یک موضع حفاظی اختیار می‌کنند. در واقع هم افراد دل‌بسته اجتنابی و هم اضطرابی سطوح بالای منفی کاری را در طی حل تعارض گزارش کرده‌اند (کریزی، کیرشو و بوستون، ۱۹۹۹، نقل شده در کریزی و لید، ۲۰۰۵). از این رو و این پاسخ‌ها به عنوان ابزاری عمل می‌کنند که به وسیله‌ی آن، افراد نایمن عوطف ناخوشایند یا نامطلوب را طوری تنظیم می‌کنند که احتمال نیاز به ارتباط و دیدار با طرف مقابل را کاهش می‌دهد (پیستول و آریکل، ۲۰۰۳). به طور ویژه افراد با سبک دل‌بستگی اجتنابی در تعارضات سلطه‌جویانه برخورد می‌کنند و تمایل دارند هر چه سریع‌تر بحث را خاتمه دهند (کریزی و لید، ۲۰۰۵. شی^۳ ۲۰۰۳) دریافت افراد اجتنابی به خاطر تقلیل ناراحتی و خاتمه دادن به گفتگو، تمایل دارند تسلیم خواسته‌های همسر شوند.

از طرف دیگر افرادی که نمرات پایینی در سبک‌های اضطرابی و اجتنابی کسب می‌کنند و سبک‌های دل‌بستگی اینمن دارند به شیوه‌ای مؤثر تعارض خویش را به بحث می‌گذارند و به ندرت تعارض را تهدیدی مستقیم برای خود یا رابطه‌شان می‌دانند (کولینز و همکاران، ۲۰۰۴؛ پیستول و آریکل^۴، ۲۰۰۳). افراد دارای سبک دل‌بستگی اینمن راهبردهای سازنده‌ی مدیریت تعارض را به اشتراک می‌گذارند (کریزی و لید، ۲۰۰۵؛ پیستول و آریکل، ۲۰۰۳). در واقع مهارت زوجین در مدیریت تعارض به آنها کمک می‌کند اختلافات خود را طی تعاملات مشیت حل و فصل کنند و از به وجود آمدن مقاومت‌ها و کنارگیری‌های مزمن که گاتمن از آن به عنوان دیوارسنجی یاد می‌کند، جلوگیری کنند. گاتمن (۱۹۹۹) بیان می‌دارد سبک تنظیم شده و مشیت مدیریت تعارض، فضایی را به وجود می‌آورد که طی آن زوجین یک رابطه‌ی رضایت‌آمیز و باثبات را تداوم می‌بخشند که این امر از طریق به کارگیری راهبردهایی برای دوری گردیدن از تعارض مخرب و پرداختن به تعاملات مشیت روی می‌دهد. اهمیت عامل مدیریت تعارض به عنوان عامل واسطه‌ای در رسیدن به رضایت زناشویی موقعي بر جسته‌تر می‌شود

¹.Pistole & Arricale

².Creasy & Ladd

³.Kershaw & Boston

⁴.Shi

⁵.Pistole & Arricale

که بدانیم این عامل حتی در افراد اجتنابی که عموماً در تبیین‌های خطی رضایت زناشویی پایینی برایشان متصور است، نقش تسهیل‌گری خود را نمایان می‌سازد. به این شیوه که افراد اجتنابی وقتی که در مسائلی با همسران خویش اختلاف نظر دارند عدم پرداختن به آن و دوری از مشاجره را پیشنه می‌کنند این خود می‌تواند رفتارهای منفی تعارض از جمله سرزنش‌گری، تحقیر و تنبیه را حذف کند. باسی و همکاران(۲۰۰۱) با تأسی از مدل آبشار گاتمن در مورد رابطه زناشویی نظر می‌دهند زوجهای اجتنابی ترجیح می‌دهند تا از طریق توافق بر «عدم توافق» تعارض را تا حد ممکن کاهش دهند.

نتایج پژوهش کنونی این فرضیه را که عامل ارتباط می‌تواند رابطه سبک‌های دلستگی و رضایت زناشویی را میانجی کند، تأیید نمود. مسیر سبک دلستگی اجتنابی با ۰/۲۴ – و دلستگی اضطرابی با ۰/۰۹ – به رضایت زناشویی از خلال عامل ارتباط معنادار است. بر این اساس همسرانی که در دامنه‌ی انتهایی پروفایل سبک‌های نایمن(اجتنابی و اضطرابی) قرار می‌گیرند، روابط شکننده‌تری داشته و رضایت زناشویی آنها نقصان می‌پذیرد. همسو با نتایج این پژوهش، پژوهشگرانی (از جمله فینی و نولر، ۱۹۹۰؛ دیویس^۱ و همکاران، ۱۹۹۹؛ ماتویس^۲، ۲۰۱۰؛ عارفی، ۱۳۸۳) نتیجه‌گیری کردند بزرگ‌سالان با سبک‌های دلستگی اجتنابی و اضطرابی از روابط صمیمانه اجتناب می‌کنند. پژوهشگران بر این باورند کسانی که در روابط صمیمانه‌ی خود با همسر موفق می‌شوند از مهارت‌های ویژه‌ای همچون برقراری ارتباط مؤثر برخوردارند (کارنی^۳ و برادبوری، ۲۰۰۲). مطالعات کاستن^۴ (۲۰۰۴)، نشان می‌دهد که ارتباط کلامی مثبت به طور هم‌زمان هم‌بستگی مشتملی با رضامندی زناشویی دارد و ارتباط کلامی منفی، نشانه و آغاز آشفتگی زوجین است(کاستن، ۲۰۰۴). نتایج پژوهش حاضر نشان داد عامل ارتباط به خوبی رابطه سبک دلستگی و رضایت زناشویی را میانجی می‌کند بر این اساس می‌توان گفت به همان اندازه که زوجهای دلستگی ایمن تری داشته باشند، به دیگران بیشتر اعتماد می‌کنند و می‌توانند احساسات خود را به خوبی در روابط صمیمی ابراز کنند. کسیدی (۱۹۹۶)، نقل شده در ازمن و اتیک^۵ (۲۰۱۰) در بحث هم‌بستگی ارتباط و سبک دلستگی ایمن در بزرگ‌سالی معتقد است افراد دارای دلستگی ایمن از روابط موزون و رضایت‌بخش و توأم با صمیمیت طولانی‌تر برخوردارند. طبیعی است داشتن چنین روابطی به رضایت زناشویی منجر می‌شود. همسو با نتایج حاضر پژوهش‌ها تأیید کردند ارتباط مؤثر عاملی بنیادی در ازدواج‌های شاد و پایدار است (کاربر^۶ و گاتمن، ۱۹۹۹؛ راجی و برادبوری^۷، ۱۹۹۲).

نتایج پژوهش حاضر نشان داد سبک‌های دلستگی اجتنابی) می‌تواند به طور مستقیم بر رضایت زناشویی (منفی) اثر بگذارد. این یافته همسو با نتایج پژوهش‌های ازمن و اتیک (۲۰۱۰؛ فینی، ۱۹۹۴) می‌باشد. باسی^۸ و

¹. Davies². Matthews³. Karney⁴. Casten⁵. Özmen, & Atik⁶. Carr'ere⁷. Rogge & Bradbury⁸. Busby

همکاران (۲۰۰۱) بحث می‌کنند افرادی که به راحتی صمیمی می‌شوند و کمترین اضطراب را در روابط خویش تجربه می‌کنند، رضایت زناشویی بیشتری را گزارش کرده‌اند.

به طور کلی از نتایج پژوهش حاضر می‌توان این گونه استنباط نمود مفهومی پژوهش حاضر در بوتهی عمل به خاطر تبیین واریانس قابل ملاحظه‌ی متغیر وابسته به خوبی توانست به شیوه‌ای سازگارانه به مدل‌های پیشین این حوزه بپیوندد. مدلی مفهومی هولمن (۲۰۰۲) برای عوامل پیش‌بین رضایت زناشویی چهار دسته عوامل (۱) عوامل خانواده‌ی اصلی، (۲) خصیصه‌های فردی، (۳) فرآیندهای تعامل زوجی و (۴) شبکه و بافت اجتماعی پیشنهاد می‌کند که مدل فعلی سه مورد از این عوامل را منظور کرد. مدل دیگری که پژوهش کنونی توانست به تأیید و غنای آن بیفزاید، مدل مکی و ابرین (۱۹۹۵) است. مدل اخیر از میان فرآیندهای تعامل زوجی بر (الف) تحدید تعارض، (ب) تصمیم‌گیری مشارکتی، (ج) کیفیت ارتباط، (د) صمیمیت جنسی و روان‌شناختی، و (ه) ارج نهادن به اعتماد، احترام، درک همدلانه و مساوات، تأکید دارد. روابط مستقیم و قوی سه فرآیند ارتباط، مدیریت تعارض و صمیمیت جنسی با رضایت زناشویی نشان می‌دهد که این سه فرآیند به خوبی از میان ترکیبات گوناگون فرآیندهای تعاملی در دیگر پژوهش‌ها انتخاب شده‌اند.

هر چند سبک‌های دلستگی، توانستند مسقیماً میزانی از واریانس رضایت زناشویی را تبیین کنند؛ این سبک‌ها عموماً عواملی ایستا و پایدار هستند که در گذشته شکل گرفته و اثرات آنها هر چند وجود دارد ولی عملاً قابل دست‌کاری نبوده و یا دست کم با مداخلاتی زمان بر تعديل یا تغییر می‌کنند. اما متغیرهایی همچون مهارت ارتباط، مدیریت تعارض و صمیمیت جنسی به سبب ماهیت دینامیک، ناپایدار و آموزش‌پذیر خویش قابل دست‌کاری و تغییر هستند. تأیید نقش واسطه‌گری این فرآیندها در بیشتر موارد در مدل پیشنهادی، این نوید را می‌دهد که مشاوران حوزه‌ی ازدواج و خانواده به جای تمرکز صرف بر عوامل ثابت، می‌توانند در مداخلات خویش بر بهبود الگوهای ارتباطی، آموزش و تصحیح سبک‌های حل تعارض و آموزش مؤلفه‌های صمیمیت جنسی زوجین تأکید کنند.

در مواردی که سبک‌های دلستگی زوجین زمینه‌ساز کاهش رضایت زناشویی است، پیشنهاد می‌شود درمان‌گران ضمن بیان افزایی به زوجین در مورد سبک دلستگی غالب آنها، در زمینه‌ی بهبود مهارت ارتباط بین فردی، شیوه‌های درست مدیریت تعارض و بهویژه صمیمیت جنسی و روان‌شناختی را به همسران آموزش دهند. با توجه به نفوذ قوی عامل دلستگی در سازگاری و رضایت زناشویی، پیشنهاد می‌شود در مشاوره‌های پیش از ازدواج در برخوردهای پیش‌گیرانه و آینده‌نگر، در مصاحبه‌های تشخیصی تجارب کودکی، بهویژه روابط والد فرزندی مورد توجه قرار گیرد این مهم بهویژه در مورد کسانی که تجارب دردناکی چون فوت مادر در کودکی، طلاق و یا نابسامانی‌های شدید خانوادگی را تجربه کرده‌اند، ضروری‌تر می‌نماید. در تشخیص سبک دلستگی استفاده از ابزارهای دیگری مانند مصاحبه‌های نیمه ساختار سنجش سبک دلستگی بهتر خواهد بود.

نتایج این پژوهش مشخصاً به مشاوران خانواده و ازدواج کمک خواهد کرد تا آموزش مهارت‌های ارتباط بین فردی، مدیریت تعارض و صمیمیت افزایی جنسی برای ارتقای کیفیت زندگی زناشویی و رضایت زناشویی عمل کنند. طراحی مدل‌هایی با متغیرهای پیش‌بین و واسطه‌ای مشابه برای پیش‌بینی طلاق و تعارضات زناشویی مفید خواهد بود. یکی از محدودیتهای پژوهش حاضر تعدد پرسشنامه‌ها به خاطر وجود چندین متغیر بود.

هر چند در بیشتر موارد از پرسشنامه‌های کوتاه استفاده شد ولی با این وجود تعدد سوال‌ها ممکن است باعث

خستگی شرکت کنندگان شده باشد. متغیرهای کنترلی همچون وجود فرزند، ازدواج اول و کرمانشاهی بودن ما را در تعیین نتایج به دیگر جامعه‌ها محدود می‌کند و در این باره باید احتیاط کرد.

منابع

ایازی، زهرا (۱۳۸۲). بررسی ارتباط تجربه‌ی ارگاسم با رضایت از رابطه‌ی زناشوئی در خانم‌های مراجعه کننده به مراکز بهداشتی-درمانی. پایان‌نامه‌ی کارشناسی ارشد، دانشگاه علوم پزشکی تهران.

ثنایی، باقر (۱۳۸۷). مقیاس‌های سنجش خانواده، انتشارات بعثت، تهران.
حسینی نسب سیدداود، بدیری گرگری رحیم و قائمیان اسکوبی آیسان (۱۳۸۸). رابطه‌ی ویژگی‌های شخصیتی و سبک‌های حل تعارض بین فردی با سازگاری زناشویی دانشجویان متاهل دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز. فصلنامه‌ی تحقیقات مدیریت آموزشی زستان؛ ۱(۲)، ۵۷-۷۸.

دیباچی فروشانی، فاطمه سادات، امامی پور، سوزان و محمودی، غلامرضا (۱۳۸۸). رابطه‌ی سبک‌های دل-بستگی و راهبردهای مدیریت تعارض با رضایت زناشویی. مجله‌ی اندیشه و رفتار، ۱۱(۱)، ۱۰۱-۸۷.

فیروزی، منیژه (۱۳۸۰). بررسی رابطه‌ی سبک دل‌بستگی زوجین و سازش روان‌شناسی با ناباروری. پایان‌نامه‌ی کارشناسی ارشد، دانشکده‌ی روان‌شناسی و علوم تربیتی، دانشگاه تهران.
عارفی، مختار (۱۳۸۳). رابطه‌ی سبک‌های دل‌بستگی با کیفیت دوستی نوجوانان کرمانشاهی، پایان‌نامه‌ی کارشناسی ارشد، دانشگاه تربیت معلم تهران.

<http://www.sabteahval.ir/default.aspx?tabid=1436>. (۱۳۹۰).

Abraham, G., Bruyne, T. (2000). Conflict management style and marital satisfaction. *Journal of sex and marital therapy*. 26(4). 321-334.

Birnbaum, G. E., Reis, H. T., Mikulincer, M., Gillath, O., & Opraz, A. (2006). When sex is more than just sex: Attachment orientations, sexual experience, and relationship quality. *Journal of Personality and Social Psychology*, 91, 943.

Black, D. S., Sussman, S., & Unger, J. B. (2010). A Further Look at Intergenerational Transmission of Violence: Witnessing Interparental Violence in Emerging Adulthood. *Journal of Interpersonal Violence*, 25(10), 1022-1042.

Brennan, K. A., Clark, C. L., & Shaver, P. R. (1998). Self-report measures of adult attachment: An integrative overview. In L. A. Simpson & W. S. Rholes (Eds.), *Attachment theory and close relationships* (pp. 46-76). New York: Guilford Press.

- Busby, D. M., Taniguchi, N., and Holman, T. B.(2001). RELATE: elation Evaluation of the Individual, Family,Cultural, and Couple Contexts, *Family Relations*, 50, 308–316.
- Carr`ere, S., & Gottman, J. M. (1999). Predicting divorce among newlyweds from the first three minutes of a marital conflict discussion. *Family Process*, 38, 293–301.
- Casten, M. K.(2004).Marital Functioning and Communication in a clinical Sample of social Anxiety Disorder clients.of Drexel university.
- Collins, N. L. (2008). Working models of attachment: Implications for explanation,emotion, and behavior. *Journal of Personality and Social Psychology*, 71, 810- 832.
- Collins, N. L., & Read, S. J. (1990). Adult attachment, working models, and relationship quality in dating couples. *Journal of Personality and Social Psychology*, 58, 644–663.i
- Collins, N. L., Guichard, A. C., Ford, M. B., & Feeney, B. C. (2004). Working models of attachment: New developments and emerging themes. In S. Rholes and J. A. Simpson (Eds.), *Adult attachment: Theory, research, and clinical implications* (pp. 196-239). New York: Guilford.
- Creasey, G., & Hesson-McInnis, M. (2001). Affective responses, cognitive appraisals , and conflict tactics in late adolescent romantic relations and associations with attachment orientation. *Journal of Counseling Psychology*, 48, 85-96.
- Creasey, G., & Ladd, A. (2004). Negative mood regulation expectancies and conflict behaviors in late adolescent college student romantic relations: The moderating role of generalized attachment representations. *Journal of Research on Adolescence*, 14(2), 235-255.
- Creasey, G., & Ladd, A. (2005). Negative mood regulation expectancies and conflict behaviors in late adolescent college student romantic relations: The moderating role of generalized attachment representations. *Journal of Research on Adolescence*, 14(2), 235-255.
- Davies, S., Katz, J., & Jackson, J. L. (1999). Sexual desire discrepancies: Effects on sexual and relationship satisfaction in heterosexual dating couples. *Archives of Sexual Behavior*, 28, 553–567.
- Feeney, J. A. (2000). Attachment, marital interaction, and relational satisfaction: A diary study. *Personal Relationships*, 9, 39-55.
- Feeney, J. A., & Noller, P. (2004). Attachment and sexuality in couple relationships. In J. H. Harvey, A. Wenzel,& S. Sprecher (Eds.), *The handbook*

- of sexuality in close relationships (pp. 183–201). Mahwah, NJ: Erlb Associates.
- Feeney, J., Noller, P., & Callan, V. (1999). Attachment style, communication, satisfaction in the early years of marriage. *Advances in Pers Relationships*, 5, 269-308.
- Gottman, J. M., & Gottman, J. S. (1999). The marriage survival kit: A research-based marital therapy. In R. Berger & H. Therese (Eds.), *Preventive approaches in couples therapy*, 26, 304-330.
- Gottman, J. M., & Levenson, R. W. (1992). Marital processes predictive of dissolution behavior, physiology, and health. *Journal of Personality and Social Psychology*, 63, 221–233.
- Gottman, J. M., (1999). The marriage survival kit: A research-based marital therapy. In R. Berger & H. Therese (Eds.), *Preventive approaches in couples therapy* (pp. 304-330). Philadelphia: Brunner/Mazel.
- Gottman, J.M. (1994). What predicts divorce? The relationship between marital processes and marital outcomes. Hillsdale, N.J.: Erlbaum.
- Gottman, J.M., & Levenson, R.W. (2000). The timing of divorce: Predicting whether a couple will divorce over a 14-year period. *Journal of Marriage and the Family*, 62, 737-745.
- Holman, T. B. (2002). *Premarital prediction of marital quality or break-up: Research, theory, and practice*. New York: Kluwer Academic/Plenum.
- Karney, B. R., & Bradbury, T. N. (2002). The longitudinal course of marital quality and stability: A review of theory, method, and research. *Psychological Bulletin*, 118, 3-34.
- Kobak, R. R., & Duemmler, S. (1994). Attachment and conversation: Toward a discourse analysis of adolescent and adult security. *Advances in Pers Relationships*: 5. 121-149.
- Kurdek, L. A. (1997). Relation between neuroticism and dimensions of relationship commitment: Evidence from gay, lesbian, and heterosexual couples. *Journal of Family Psychology*, 11, 109-124.
- Kurdek, L.A. (1995). Predicting change in marital satisfaction from husbands and wives conflict resolution styles. *Journal of Marriage and the Family*, 153-164.
- Larson, J. H., & Holman, T. B. (1994). Predictors of marital quality and stability. *Journal of Family Relations*, 43, 228–237.

- Lewis, R. A., & Spanier, G. B. (1979). Theorizing about the quality and stability of marriage. In W. R. Burr, R. Hill, F. I. Nye, & I. L. Reiss (Eds.), *Contemporary theories about the family*. 2., 268– 294.
- Mackey, R. A., & O'Brien, B. A. (1995). Lasting marriages: Men and women growing together. Westport, CT: Praeger.
- Marion, M. (1995). Guidance of young children (4th ed.). Englewood Cliffs: Prentice-Hall.
- Markman, H. J. (1991). Constructive marital conflict is NOT an oxymoron. *Behavioral Assessment*, 13, 83-96.
- Matthews, S., u.,(2010).Adult attachment styles:relationships with marital sexual satisfaction. *A Thesis presented to the Department of Social Work, California State University, Long Beach*.
- Mikulincer, M., Shaver, P. R. (2007). Attachment theory and affect regulation: The dynamics, development, and cognitive consequences of attachment-related strategies. *Motivation and Emotion*, 27, 77-102.
- Noller, P., & Feeney, J. A. (1994). Relationship satisfaction, attachment, and nonverbal accuracy in early marriage. *Journal of Nonverbal Behavior*, 18, 199-221.
- Özmen, O., & Atik, G.(2010). Attachment styles and marital adjustment among Turkish married Individuals *Procedia Social and Behavioral Sciences* (2010) 367–371.
- Pistole, M. C., & Arricale, F. (2003). Understanding attachment: Beliefs about conflict. *Journal of Counseling and Development*, 81, 318-328.
- Rogge, R. D., & Bradbury, T. N. (1999). Till violence do us part: The different roles of communication and aggression in predicting adverse marital outcomes. *Journal of Consulting and Clinical Psychology*, 67, 340–351.
- Rosen -Grandon, J. R., & Myers, J. E. & Hattie.(2004). relationship between marital characteristics, marital interaction processes and marital satisfaction *Journal of Counseling & Development*. 68(82), 147-158.
- Shaver, P. R., Hazan, C., & Bradshaw, D. (1988). Love as attachment: integration of three behavioral systems. In R. J. Sternberg & M. Barnes (Eds.), *The psychology of love*, 68–99.
- Shi, L. (2003). The association between adult attachment styles and conflict resolution in romantic relationships. *The American Journal of Family Therapy*, 31, 143-157.

- Simpson, J., Rholes, W., & Phillip, D. (1996). Conflict in close relationships attachment perspective. *Journal of Personality and Social Psychology*, 69(5), 899- 914.
- Simpson, J., Rholes, W., & Phillips, D. (1996). Conflict in close relationships attachment perspective. *Journal of Personality and Social Psychology*, 71(5), 899-914.
- Smith, D. A., Vivian, D., & O'Leary, K. D. (1990). Longitudinal prediction of marital discord from premarital expressions of affect. *Journal of Consulting and Clinical Psychology*, 58, 790-800.
- Spanier, G. B. (1976). Measuring dyadic adjustment: New scales for assessing quality of marriage and similar dyads. *Journal of Marriage and the Family*, 38, 15–28.
- Spanier, G. B. (1989). Dyadic Adjustment Scale manual. New York: Multi- Health Systems.
- Spanier, G. B., & Lewis, R. A. (1980). Marital quality: A Review of the seven scales. *Journal of Marriage and the Family*, 42, 825–840.
- Sprecher, S., & Cate, R. (2004). Sexual satisfaction and sexual expressiveness: Predictors of relationship satisfaction and stability. In J. H. Harvey, T. L. Gable, C. M. Finkenauer, & S. Sprecher (Eds.), *The handbook of sexuality in close relationships* (pp. 235–256). Mahwah, NJ: Erlbaum.
- Treboux, D., Crowell, J. A., & Waters, E. (2004). When new meets old: Configurations of adult attachment representations and their implications for marital functioning. *Developmental Psychology*, 40(2), 295-314.
- Wei, M., Russell, D. W., Mallinckrodt, B., & Vogel, D.L. (2007). The experience in close relationship scale (ECR)-short form: Reliability, Validity, and Factor Structure. *Journal of Personality Assessment*, 88, 187-204.
- White, L. K. (1994). Growing up with single parent and stepparents: Long-term effects on family solidarity. *Journal of Marriage and the Family*, 56, 939-948.
- White, L. K. (1994). Growing up with single parent and stepparents: Long-term effects on family solidarity. *Journal of Marriage and the Family*, 56, 939-948.